

[Arbejdsministeren]

et meget stort antal mennesker har været arbejdsløse i lang tid – så lang tid, at de inden længe vil miste retten til dagpenge. Regeringen anser dette for at være et meget alvorligt problem, idet der er tale om mennesker, der med en tidligere fast tilknytning til arbejdsmarkedet nu uden egen skyld er ved at miste denne tilknytning for herefter at være henvist til at modtage økonomisk eller anden social bistand fra samfundet. Der er derfor behov for, at der gives reelle arbejdstilbud til denne gruppe gennem en udvidelse af beskæftigelsen på normale arbejdspladser til overenskomstmæssig løn.

Ved regeringens beskæftigelsesplan og augustforliget i 1977 blev der skabt mulighed for en øget indsats for blandt andre de langtidsledige. Jeg tænker her på kurserne for langtidsledige samt på de øgede bevillinger til arbejdsmarkedsuddannelserne, beskæftigelsesarbejder og en forstærket arbejdsformidlingsindsats, der i høj grad har taget sigte på at gavne de langtidslediges situation. Jeg skal også pege på, at arbejdsministeriet flere gange har bedt arbejdsformidlingen om fortrinsvis at anvise langtidsledige arbejde. Endelig skal nævnes, at der er oprettet et særligt beskæftigelsessekretariat i arbejdsministeriet, der blandt andet også skal tage sig af de langtidslediges særlige problemer.

Herudover tog regeringen senere i efteråret 1977 initiativer til at forbedre de langtidslediges situation; man fik således gennemført en forlængelse af reglen om, at dagpengeretten kan bevares, blot man har haft mindst 26 ugers arbejde inden for de sidste 4 år – mod oprindelig inden for de sidste 3 år. Samtidig blev vedtaget, at ingen kunne falde for denne 26 ugers regel i 1978.

Det var en forudsætning for vedtagelsen i folketinget, at regeringen senere skulle komme med et virkeligt tilbud til de langtidsledige om støtte til igen at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Forslaget, der her fremsættes, sigter mod at opfylde denne forudsætning.

Jeg beklager det sene fremsættelsestidspunkt, men det har ikke været muligt på et tidligere tidspunkt at få tilstrækkelig klarhed over de lovgivningsmæssige og økonomiske konsekvenser af forslaget.

Det foreliggende forslag om en jobtilbudsordning for langtidsledige under 60 år skal ses i sammenhæng med det nyligt fremsatte forslag om en efterlønsordning for med-

lemmer over 60 år af en arbejdsløshedskasse. I det omfang der kan fremskaffes et tilstrækkeligt antal arbejdstilbud, vil også ledige over 60 år komme i betragtning.

Formålet med forslaget er at give de langtidsledige et reelt arbejdstilbud, således at ingen kan miste retten til dagpenge uden forinden at have fået et tilbud om arbejde. Herved fjerner man utrygheden hos de personer, der, uanset at de har et udtalt ønske om at arbejde, ellers måtte se i øjnene snart at miste tilknytningen til arbejdsmarkedet. Ligeledes sikrer man, at den lediges arbejdsevne ikke går tabt for samfundet, men genoptrænes og vedligeholdes ved aktiviteter, som samfundet har behov for.

Jeg skal i det følgende give en kort beskrivelse af forslaget.

Forslaget går nærmere ud på at give alle medlemmer under 60 år af en arbejdsløshedskasse, der står umiddelbart over for at miste retten til dagpenge på grund af 26 ugers reglen, et tilbud om arbejde i 9 måneder.

Tilbuddet skal kun gives de langtidsledige, der står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det forudsættes herved, at arbejdsløhedskasserne ved bedømmelsen af, om et medlem fortsat står til rådighed for arbejdsmarkedet, har opfyldt sin forpligtelse efter lovens § 65 – således som den er ændret med virkning fra 1. juli 1978 – ved at bistå medlemmet med at søge dets arbejdsevne og tilknytning til arbejdsmarkedet bevaret gennem udnyttelse af foreliggende muligheder for uddannelse, genoptræning og omskoling. De langtidsledige, der herefter ikke skønnes at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, skal have oplysning om samfundets øvrige muligheder for at bistå dem økonomisk og på anden vis.

Modtager den langtidsledige ikke tilbuddet, mistes dagpengeretten ikke af denne grund, men den langtidsledige har ikke krav på et nyt tilbud om arbejde. Modtages tilbuddet, men ophører arbejdsforholdet på grund af den langtidslediges forhold, indtræder sædvanlige vægringskonsekvenser.

For at hjælpe med at skaffe tilstrækkeligt med arbejdstilbud giver staten i de 9 måneder en økonomisk støtte til genoptræning.

Støtten, der skal gives som et fast beløb pr. arbejdstime, skal være størst i begyndelsen af perioden for derefter at nedtrappes i takt med den ansattes forventede større ar-